

Міністерство охорони здоров'я України
Ministry of Health of Ukraine

Тернопільський національний медичний університет імені І. Горбачевського, Україна
I. Horbachevsky Ternopil National Medical University, Ukraine

Вроцлавський медичний університет, Польща
Wroclaw Medical University, Poland

Державна організація «Національний інститут фтизіатрії та пульмонології
імені Ф. Г. Яновського НАМН України»
State Organization «National Institute of phthisiology and pulmonology named after F. G. Yanovskii National
Academy of medical science of Ukraine»

Національна медична академія післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика
Асоціація фтизіатрів та пульмонологів України
Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education

Польське Респіраторне Товариство
Polish Respiratory Society

Українське товариство фахівців з клінічної імунології та алергології
Association of Phthisiologists and Pulmonologists of Ukraine

Матеріали
VIII Наукового симпозиуму
«Імунопатологія при захворюваннях органів дихання
і травлення. Міжнародна пульмонологічна школа»

VIII Scientific Symposium
«Immunopathology in diseases of the respiratory
and digestive systems.
International school in pulmonology»

01-03 жовтня 2020 року

Тернопіль, Україна

01-03 October, 2020
Ternopil, Ukraine

Тернопіль
«Укрмедкнига»
2020

ОСОБЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ БОРОТЬБИ З ТУБЕРКУЛЬОЗОМ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID 19

Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького, Україна

Вступ. Епідемічна ситуація з туберкульозу в світі та в Україні залишається складною та на даному етапі, під час пандемії COVID-19, має певні особливості. Хоч останні роки відмічається деяке зменшення захворюваності на туберкульоз в Україні, проте окреслилась низка складних та суперечливих питань у боротьбі з туберкульозом через пандемію COVID-19.

Мета і завдання: Підсумувати особливості та спрогнозувати ризики боротьби з туберкульозом в Україні під час пандемії COVID-19.

Матеріали і методи. Шляхом спілкування з лікарями різних спеціальностей (157 осіб), проведенням їх анкетування (69 осіб), аналізу даних літератури, впродовж першого півріччя 2020 року, нами проводилось вивчення особливостей та прогнозування ризиків боротьби з туберкульозом в Україні під час пандемії COVID-19.

Отримані результати. Найбільш значущими особливостями боротьби з туберкульозом в Україні під час пандемії COVID-19 є наступні: 1) зменшення уваги до питань боротьби з туберкульозом зі сторони держави та нерозуміння органів влади важливості, пріоритетності та методології питань профілактики та боротьби з туберкульозом; 2) нерідко необґрунтоване та нерациональне закриття протитуберкульозних закладів та їх структурних підрозділів і скорочення високопрофесійних фахівців (відбувається підміна понять: закриття закладів та скорочення штату називають терміном «оптимізація»); 3) ще більше погіршення фінансування медицини взагалі та фтизіатричної служби зокрема; 4) юридична та правова незахищеність медичних працівників взагалі та фтизіатрів зокрема збільшується (почастішали напади на медичних працівників з елементами заподіяння їм фізичних, психологічних травм та навіть вбивств,); 5) погіршення санітарно – просвітницької роботи з питань туберкульозу; 6) надмірне надання пріоритетності та важливості ролі благодійних, громадських та волонтерських організацій в боротьбі з туберкульозом та амбулаторній моделі лікування хворих на туберкульоз; 7) мають місце випадки інфікування коронавірусною інфекцією працівників фтизіатричної служби, що носить небезпеку для життя працівників та хворих на туберкульоз; 8) погіршення доступності хворих на туберкульоз та хворих з підозрою на туберкульоз до надання їм своєчасної медичної допомоги (обстеження, лікування, транспортування,); 8) надмірне завантаження лікарів-фтизіатрів веденням медичної документації, яка часто дублює одна одну та звітністю, яка часто є не логічною, не оптимальною та

не раціональною;. Найбільш значущими ризиками боротьби з туберкульозом в Україні під час пандемії COVID-19 є наступні: 1) зростання захворюваності на туберкульоз (у тому числі на мультирезистентні форми); 2) зростання смертності від туберкульозу; 3) зростання відсотка виявлення занедбаних форм туберкульозу; 4) зростання інфікованості населення збудником туберкульозу; 5) руйнація фтизіатричної служби, як такої; 6) збільшення частоти розвитку рецидивів туберкульозу; 7) збільшення частоти реєстрації випадків невдач лікування туберкульозу; 8) погіршення ефективності лікування туберкульозу; 9) погіршення міждержавних відносин України з країнами-сусідами та країнами-партнерами через погіршення епідеміологічної ситуації з туберкульозу (туризм, міждержавні трудові відносини,...); 10) значні економічні збитки держави через погіршення епідеміологічної ситуації з туберкульозу в країні; 11) погіршення знань студентів медичних навчальних закладів та лікарів у питаннях боротьби з туберкульозом (дистанційна форма навчання); 12) спонукання адміністрації протитуберкульозних закладів до фальшування статистичних даних (фінансування за випадок).

Висновки: 1. Можливе погіршення епідеміологічної ситуації з туберкульозу в Україні ближчі роки.

2. Є потреба у збільшенні фінансування заходів направлених на боротьбу з туберкульозом.